

שאלה: אני נשוי כבר כשנתיים אבל יש סכסוך בין אשתי ואמי. הן לא מסתדרות יחד. מתי שאנו באים לבית הורי לשבתות פורץ תמיד ויכוח וריב בין שתיהן. ומתחילות לעקוץ אחת את השניה. מה אעשה? אם אצדיק את אמי, אשתי תריב אתי קשות אחר כך. ואם אצדיק את אמי, גם היא תנזוף בי קשות. מוסיף למדורה זו, בטפשותי גיליתי לאשתי כי יש לאמי דיעה שלילית עליה וכבר לפני החתונה יעצה לי לא להתחתן איתה. חשבתי שבזה אשתי תירגע שאין בביקורת אמי ממש, אלא סתם דיעה קדומה. אבל טעיתי בזה כי אשתי כל פעם מזכירה לי זאת, ומוסיפה לכעוס על אמי. תיעץ לי איך אתנהג?

תשובה: ודאי כי המקרא מלמד "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד" (בראשית ב, כד). זאת אומרת ברגע שנשאת אשה התחלת חיים מחדש, ועליך לבנות את קן המשפחה שלך עם אשתך. המריבה בין אמך לבין אשתך נעוצה בבעיה פסיכולגית הנפוצה בעולם. חז"ל כבר אמרו כי חמש נשים פסולות מלהעיד אשה אחת על השניה, וביניהן החמות והכלה (יבמות קיז, א). מה הטעם לשנאה כבושה זו? [אני מזהיר שזה לא נמצא בכל הזוגות. אבל היא נפוצה ומצויה אצל הרבה]. הטעם הפסיכולוגי הוא שעד כה היתה האימא האשה היחידה בחיי הבן. היא טיפלה בו מילדותו, ואליה הוא תמיד בא לקבל עצה או עזרה. כעת נכנסה זרה לתוך התמונה, החוטפת ממנה כל מרכזיותה בחיי הבן. והוא הדין להיפך. כל אשה מעוניינת שהיא ורק היא תהיה החשובה בעיני בעלה. היא אינה רוצה שתחלק סמכויות עם אשה אחרת, אפילו היא אמו של הבעל.

לכן לפני שתבואו לבקר אצל הורייך, תודיע לאימא שלך שהיא הצודקת, אלא אינך רוצה להביע זאת בפירך כדי שלא תסבול אחר כך מבעיות "שלום בית" עם אשתך. וגם לאשתך תגיד, עוד לפני שתבואו יחד לבקר אצל הורייך, תאמר לה כי באמת היא הצודקת. אבל אינך יכול להגיד זאת בפירך בנוכחות אמך, מפני מצוות כיבוד אב ואם.

ואם תשאל, הא כיצד אני מתיר לשקר? אלא חז"ל (יבמות סה, ב) לימדו אותנו כי למען השלום, לבטל מריבה, מותר לשקר. הנה שרה אמנו אמרה על בעלה אברהם "ואדוני זקן" (בראשית יח), כלומר לא יוכל עוד להוליד צאצאים. אבל הקב"ה, כאשר דיבר עם אברהם אבינו, שינה מלשונה ואמר שהיא אמרה רק "ואני זקנתי" כלומר על עצמה דיברה. ולכן עדיף שתשקר "שקר לבן" אם זה ימנע המחלוקת.

עצה טובה נוספת יש לי אליך. תרחיק בין שתיהן. תבוא אתה לבקר את הורייך רק באמצע השבוע כשאתה לבד, כדי שלא תצטרך להיות שם בשבתות יחד עם

אשתך. רק פעם לעתים רחוקות, נניח פעם בחודש, או פעם בחודשיים תבואו יחד להיות עם ההורים בשבתות.

ועוד עצה. תבקש מאימא שלך לא להעיר ביקורת על אשתך. תסביר לה שלמרות שהיא צודקת, ואתה מסכים איתה, אבל זה מתנקם בך ועושה לך צרות כאשר תחזור לבית שלך. וכן מאשתך תבקש שהיא לא תגיב כלום לדברי ביקורת של אימא שלך. תסביר לה בנועם שכך דרך העולם שהמבוגרים בגיל תמיד מוצאים פגמים אצל הצעירים. כנראה הם שכחו את השטויות שגם הם עשו כשהיו צעירים. הם אינם זוכרים שגם הם היו ככה בגיל שרק אז התחתנו. ולכן תציע לאשתך שאם היא תשתוק ולא תגיב לעקיצות, היא תרויח מזה.

אמר פעם חכם אחד: "מעולם לא ביזו אותי יותר מפעם אחת". הא כיצד? אלא אם השני אומר לי "אתה טפש" ואני עונה לו: "רק אני? ואתה גולם" והוא לא רוצה להשאר "חייב", עונה לי עוד יותר, ובחריפות "ואתה משוגע!" ואני מחזיר לו "ואתה צריך אשפוז!" וכך לא גומרים והדציבילים של גובה הקולות הולכים ומתגברים.

אבל אם שותקים, הרווחנו. מותר לי לחשוב בלבי שהשני טועה ומדבר "סתם". אבל אין צורך להודיע לו זאת. מספיק "שאני יודע את האמת".

השגת שלום, היא מטרה הנעלה ביותר בעולם!